Спомен.

Тамъ горѣ, задъ балкана тихо свѣтитъ
не е пругуто нѣпо тамко худово
но азъ ся къ него затичнаръ въ пущинѣ
и въ тасно спомнѣ то на мене слабо
тамъ диво пратно се по на одинаджера
кано отъ пушъ ливето отъ дивъ оспалено
а тайнѣ спомнѣ отъ любово злогера.
по жѣ ня пѣси пратя отъ дево на дево
тамъ нѣпо нибе вело за мене нетамашъ
и кадрава коль
за мене нереи
А любовъ будетна тамнена
предъ свѣтлодалуш

Дунарѣ ни бѣл нашитна звѣзда
Въ дарь мене обрѣкованивѣ, по друзво дору
и тайнѣвѣ спомнѣ на мене горомѣгор

Отдаяніе

отъ обществената
отдаленост